

[Anne Grete Holmsgård]

jo fremskridtspartiet, der fik pillen den ud. Det ville da fremfor noget have givet et gevaldigt hop. Ja, havde man en indkomst på under 200.000 kr., og var man en familie på mere end én person, så skulle man betale, fluks man kom over de 200.000 kr. i socialindkomst. Var man enlig, skulle man betale, når man kom over 133.000 kr. i socialindkomst. Det var fremskridtspartiet, der fik forhindret, at der kom det pludselige hop ved henholdsvis 133.000 kr. og 200.000 kr.; det var ikke de radikale.

Så vidt jeg har forstået af presseomtalen af det, der er gået forud for den endelige indgåelse af forliget, var det også de radikales hensigt, at det ikke var et bundfradrag, der skulle have forbedret nogle af børnefamiliernes økonomi. Man ville have haft en indtægtsgraderet børnebidragslignende ydelse til børnefamilierne. Det ville da også have givet en række sammenstødsproblemer.

Jeg synes nok, det ville være interessant at få oplyst, om hr. Bernhard Baunsgaard, som er skattepolitisk ordfører, ikke synes, at det faktisk ville have givet nogle af den type problemer, hvis man havde holdt fast ved det, man oprindeligt var gået på forlig med regeringen om.

Der er et par ting til, jeg gerne vil have at vide. Passer det f.eks., at det radikale venstre har sagt ja til at spare på boligydelsen? I betænkningen til udskrivningslovforslaget taler man ikke bare om en besparelse inden for det almennyttige byggeri, som i øvrigt slet ikke er nogen besparelse, idet man bare udskyder betalingen til de næste 20 år. Det er ikke noget, man sparer, man skal betale de samme penge og flere til gennem afdrag; man akkumulerer det bare over en længere årrække. Boligydelser er faktisk også nævnt. Passer det, at man er gået ind på de ideer om at spare på boligydelsen, regeringen har?

Hvad er det egentlig, man har sagt ja til vedrørende den såkaldte uddannelsesfond? Nu har vi fået det svar fra skatteministeren, at bidraget for lønmodtagere, der er i arbejde, er fradragsberettiget.

Men hvad er det egentlig for en størrelse? I dag er hr. Niels Helveg Petersen i Information citeret for at sige: ja, det er måske rigtigt nok, at man ikke er helt klar over, om dette skal gå til uddannelsesformål eller det bare er en besparelse. Altså det kan ikke være andet end en besparelse, når det indgår som en

besparelpost i forliget, sådan som det er opstillet for os i hvert tilfælde.

Hvad er det egentlig, man forestiller sig? Hr. Niels Helveg Petersen siger: ja men på længere sigt skal det bruges til uddannelsesformål. Hvad er det for nogle uddannelsesformål? Er det noget, der ligger ud over de uddannelser, der eksisterer i dag for arbejdsmarkedets parter? Er det noget, man lægger oven i på et eller andet tidspunkt? Eller er det bare, hvad det ser ud til at være, slet og ret en privatisering af arbejdsmarkedsuddannelserne, hvor man siger, at nu er det lønmodtagerne og arbejdsgiverne, der skal betale det selv, nu skal det ikke foregå over skattesystemet?

Endelig har jeg et par spørgsmål – nogle af dem ligner dem, hr. Stavad stillede i sit oprindelige ordførerindlæg – om de 800 kr., som jo ikke er nævnt i udskrivningslovforslaget, men intentionerne står i betænkningens bidraget, idet der står, at de skal sendes til alle familier med børn under 10 år.

Jeg vil gerne ligesom hr. Stavad have oplyst, om man vil sikre sig mod, at det bliver modregnet i bistandshjælpen, når de pågældende får de 800 kr. tilsendt.

Og én ting til: for uddannelsessøgende er det et problem, at de støder imod maksimumsgrænsen for, hvor meget de må tjene. Vil man her sige, at de 800 kr. ikke berører maksimumsgrænsen for, hvad de uddannelsessøgende må tjene, inden man inddrager deres stipendier? Hvis de gør det, får de i hvert tilfælde ikke nogen som helst glæde ud af dette.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der var forskellige spørgsmål til mig, men der er især ét, som jeg synes skal belyses lidt. Det er spørgsmålet om, hvad det egentlig er, man skal bruge disse uddannelsespenge til. Ja, de skal naturligvis bruges til at uddanne de folk, der er ansat i erhvervslivet.

Så sagde fru Anne Grete Holmsgård: men dem har vi jo i forvejen. Jeg har næsten på fornemmelsen efter fru Anne Grete Holmsgårds indlæg, at hendes opfattelse af penge er denne: penge er blot noget, man bruger, det er slet ikke noget, man skal skaffe frem. Man kan da ikke fra samfundets side blive